

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 13 päivänä joulukuuta 2001 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 13/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston suosituksen 2002/. . /EY antamiseksi rannikkoalueiden yhden-
netyn käytön ja hoidon toteuttamisesta Euroopassa

(2002/C 58 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen
ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä
menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rannikkoalueilla on Euroopalle huomattavaa ympäristöön liittyvää, taloudellista, sosiaalista, kulttuurillista sekä virkistyskäyttöön liittyvää merkitystä.
- (2) Rannikkoalueiden luonnon monimuotoisuus on ainutlaatuinen eläinten ja kasvien suhteen.
- (3) Yhdistyneiden Kansakuntien ympäristö- ja kehityskonferenssin Riossa kesäkuussa 1992 pidetyssä huippukokouksessa hyväksytyn Agenda 21 -toimintaohjelman 17 luku olisi otettava huomioon.
- (4) Euroopan ympäristökeskuksen vuoden 1999 raportin mukaan Euroopan rannikkoalueiden tila huononee jatkuvasti sekä itse rannikoiden että rannikkoveden laadun osalta.

(5) Yhteisön rannikkoalueisiin kohdistuvaa uhkaa pahentaa ilmastonmuutos, joka aiheuttaa merenpinnan nousua, muutoksia myrskyjen esiintymistiheydessä ja voimakkuudessa sekä rannikoiden lisääntyvää eroosiota ja enemmän tulvia.

(6) Väestön ja taloudellisen toiminnan kasvu aiheuttaa yhä suuremman uhan rannikkoalueiden ympäristötasapainolle ja sosiaaliselle tasapainolle.

(7) Kalastustoiminnan ja siihen liittyvän työllisyyden taantuminen saattaa monet kalastuksesta riippuvaiset alueet erityisen uhattuun asemaan.

(8) Yhteisössä olemassa olevat alueelliset erot vaikuttavat rannikkoalueiden käyttöön, hoitoon ja suojeluun kussakin tapauksessa eri tavalla.

(9) On ehdottoman tärkeää, että rannikkoalueiden käyttö ja hoito on ympäristön kannalta kestävä, taloudellisesti oikeudenmukaista, sosiaalisesti vastuullista ja kulttuuritekijät huomioon ottavaa, jotta voidaan säilyttää tämä merkittävä resurssi yhtenäisenä kokonaisuutena samalla kun otetaan huomioon ne perinteiset paikalliset toiminnot ja tavat, joista ei aiheudu uhkaa herkille luontoalueille tai rannikkoalueiden luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston tilan säilymiselle.

(10) Yhteisö edistää yhdenmukaista käyttöä ja hoitoa laajemmalla mittakaavalla horisontaalisten välineiden avulla. Toiminta edistää sen tähden rannikkoalueiden yhdenmukaista käyttöä ja hoitoa (Integrated Coastal Zone Management).

(11) Komissio toteaa tiedonannoissaan neuvostolle ja Euroopan parlamentille ⁽⁵⁾, että rannikkoalueiden yhdenmukaista käyttöä ja hoito edellyttää suunnitelmallisia, yhteensovitettuja ja yhtenäisiä paikallisen ja alueellisen tason toimia, joita ohjataan ja tuetaan asianmukaisilla kansallisilla järjestelyillä.

⁽¹⁾ EYVL C ... E, ..., s. ...

⁽²⁾ EYVL C 155, 29.5.2001, s. 17.

⁽³⁾ EYVL C 148, 18.5.2001, s. 23.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 5. heinäkuuta 2001 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 13. joulukuuta 2001, ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ KOM(97) 744 ja KOM(2000) 547 lopullinen.

- (12) Rannikkoalueiden yhdenmukainen käyttö ja hoitoa koskevassa komission esittelyohjelmassa esitetään rannikkoalueiden hyvän käytön ja hoidon periaatteita.
- (13) On tarpeen varmistaa johdonmukainen toiminta ja yhteistyö Euroopan tasolla, erityisesti aluemerien osalta, jotta voidaan ratkaista rajat ylittävät rannikkoalueiden ongelmat.
- (14) Rannikkoalueiden yhdenmukainen käyttö ja hoitoa koskevasta yhteisön strategiasta 6 päivänä toukokuuta 1994 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽¹⁾ ja Euroopan rannikkoalueita koskevasta yhteisön tulevasta politiikasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ⁽²⁾ todetaan, että rannikkoalueiden yhdenmukaisen käytön ja hoidon toteuttamiseksi tarvitaan yhtenäisiä eurooppalaisia toimia.
- (15) Rannikkoalueiden yhdenmukaiseen käyttöön ja hoitoon liittyy useita tekijöitä, jotka koskevat vain välillisesti kaavoitusta ja maankäyttöä.
- (16) Perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisten toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden ja Amsterdamin sopimukseen liitetyn toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden soveltamista koskevan pöytäkirjan 7 mukaisesti sekä rannikkoalueiden ja jäsenvaltioiden oikeudellisten ja institutionaalisten järjestelmien eroavaisuuksien vuoksi suunnitellun toiminnan tavoitteet voidaan parhaiten saavuttaa yhteisön tasolla toteutettavan ohjauksen avulla,

- d) kestävät taloudelliset mahdollisuudet ja työllistymismahdollisuudet;
- e) sosiaalisen ja kulttuurisen järjestelmän toimivuus paikallis-yhteisöissä;
- f) riittävät yleisölle virkistyskäyttöön ja esteettisistä syistä varatut maa-alueet;
- g) syrjäisten rannikkoyhteisöjen osalta niiden yhteenkuuluvuuden ylläpitäminen tai edistäminen;
- h) meren ja maa-alueiden vuorovaikutuksen hallinnoinnissa kaikkien asianomaisten viranomaisten merellä ja maalla toteuttamien toimien yhteensovittamisen parantaminen.

II LUKU

PERIAATTEET

Jäsenvaltiot noudattavat rannikkoalueiden yhdenmukaisen käytön ja hoidon periaatteita, jotka perustuvat seuraaviin seikkoihin:

- a) laaja-alainen (aihekohtainen ja maantieteellinen) näkökulma, jossa otetaan huomioon luonnon järjestelmien ja rannikkoalueisiin vaikuttavan ihmisen toiminnan keskinäinen riippuvuus ja niiden erilaisuus;
- b) pitkän aikavälin näkökulma, jossa otetaan huomioon ennalta varautumisen periaate ja nykyisten ja tulevien sukupolvien tarpeet;
- c) helposti mukautuva käyttö ja hoito vaihteittaisena prosessina, joka helpottaa sopeutumista ongelmien syntyessä ja tiedon lisääntyessä. Tämä edellyttää luotettavaa tieteellistä tietoa rannikkoalueiden kehityksestä;
- d) Euroopan rannikkoalueiden paikalliset erityispiirteet ja huomattava monimuotoisuus, mikä antaa mahdollisuuden vastata niiden käytännön tarpeisiin erityisratkaisuin ja joustavin toimenpitein;
- e) toimiminen luonnon prosessien kanssa samansuuntaisesti ja ekosysteemien kantokyvyn kunnioittaminen, mikä tekee ihmisten toiminnasta ympäristöystävällisempää, sosiaalisesti vastuullisempaa ja taloudellisesti järkevää pitkällä aikavälillä;
- f) kaikkien asianomaisten osapuolten (työmarkkinaosapuolet, rannikkoalueiden asukasjärjestöt, valtioista riippumattomat järjestöt ja liike-elämä) kytkeminen käyttöä ja hoitoa koskevaan prosessiin esimerkiksi sopimusten avulla ja yhteisvaikutun pohjalta;

SUOSITTELEVAT SEURAAVAA:

I LUKU

STRATEGINEN LÄHESTYMISTAPA

Jäsenvaltiot ottavat huomioon kestävä kehityksen strategian sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen ympäristöä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (2001–2010) ⁽³⁾ ja ottavat käyttöön rannikkoalueidensa käytössä ja hoidossa strategisen lähestymistavan, joka perustuu seuraaviin seikkoihin:

- a) rannikkoalueiden ympäristön suojeleminen, joka perustuu ekosysteemin huomioon ottamiseen ja pyrkimykseen säilyttää se yhtenäisenä toimivana kokonaisuutena, sekä rannikkoalueiden luonnonvarojen kestävä käyttö ja hoito sekä merellä että maalla;
- b) ilmastonmuutoksen rannikkoalueille aiheuttaman uhan ja merenpinnan nousun mukanaan tuomien vaarojen tunnistaminen;
- c) asianmukaiset ja ekologisesti vastuulliset rannikkoalueiden suojelutoimenpiteet;

⁽¹⁾ EYVL C 135, 18.5.1994, s. 2.

⁽²⁾ EYVL C 59, 6.3.1992, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L ...

- g) toimivaltaisten hallintoelinten tarjoama tuki ja osallistuminen kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla luomalla tai pitämällä yllä asianmukaisia yhteyksiä niiden välillä nykyisten politiikkojen yhteensovittamisen parantamiseksi. Tarvittaessa olisi toteutettava kumppanuus alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa ja välillä;
- h) sellaisten erilaisten välineiden yhdisteleminen, jotka on suunniteltu helpottamaan alakohtaisten politiikkojen tavoitteiden keskinäistä johdonmukaisuutta ja suunnittelun sekä käytön ja hoidon keskinäistä johdonmukaisuutta.

III LUKU

KANSALLINEN ARVIOINTI

Jäsenvaltiot toteuttavat tai ajantasaistavat kokonaisvaltaisen arvionnin tarkastellakseen, mitkä tärkeimmät toimijat, lait ja laitokset vaikuttavat kyseisen maan rannikkoalueiden käyttöön ja hoitoon. Arvioinnissa olisi:

- a) käsiteltävä (näihin rajoittumatta) seuraavia aloja: kalastus ja vesiviljely, liikenne, energia, luonnonvarojen hallinta, lajien ja luontotyyppien suojelu, kulttuuriperintö, työllisyys, aluekehitys maaseutu- ja kaupunkialueilla, matkailu ja virkistyskäyttö, teollisuus ja kaivannaistoiminta, jätehuolto, maatalous ja koulutus;
- b) katettava kaikki hallinnon tasot;
- c) tarkasteltava kansalaisten, valtioista riippumattomien järjestöjen ja liike-elämän intressejä, osallisuutta ja näkemyksiä;
- d) määriteltävä asiaankuuluvat alueidenväliset järjestöt ja yhteistyörakenteet; sekä
- e) arvioitava sovellettavia politiikan ja lainsäädännön toimenpiteitä.

IV LUKU

KANSALLISET STRATEGIAT

- Kukin jäsenvaltio, jota asia koskee, laatii arvionnin tulosten perusteella rannikkoalueiden yhdenmukaisen käytön ja hoitoa varten yhden tai useamman strategian II luvussa esitettyjen periaatteiden panemiseksi täytäntöön.
- Strategiat voidaan laatia nimenomaan rannikkoaluetta varten tai ne voivat olla osa suuremman alueen yhdenmukaisen käytön ja hoidon edistämiseksi laadittua maantieteellisesti laajempaa strategiaa tai ohjelmaa.
- Strategioissa olisi:
 - määriteltävä ne kyseisessä maassa tai kyseisellä alueella toimivat erilaiset hallinnolliset toimijat, joiden tehtävät liittyvät

toimintaan tai luonnonvaroihin rannikkoalueella, sekä järjestelyt niiden toiminnan koordinoimiseksi. Tehtävien määrittelyn olisi mahdollistettava toimien riittävä valvonta, asianmukainen strategia ja toimien johdonmukaisuus;

- b) määriteltävä II luvussa esitettyjen periaatteiden täytäntöönpanoon käytettävien välineiden sopiva yhdistelmä, kun otetaan huomioon kansalliset, alueelliset ja paikalliset oikeudelliset ja hallinnolliset olosuhteet. Näitä strategioita kehittäessään jäsenvaltioiden olisi tarkasteltava, kuinka asianmukaista on:

i) laatia kansalliset strategiset suunnitelmat rannikkoalueita varten yhdenmukaisen käytön ja hoidon edistämiseksi, jotta varmistettaisiin muun muassa kasvavan kaupungistumisen ja kaupunkien ulkopuolisten alueiden hyödyntämisen valvonta ottaen huomioon rannikkoalueiden ympäristön luonnonominaisuudet;

ii) maan ostaminen ja alueiden nimeäminen yleisiksi alueiksi, jotta yleisöllä olisi pääsy sinne virkistyskäyttöä varten ilman, että rajoitetaan herkkien alueiden suojelua;

iii) tehdä muodollisia tai vapaaehtoisia sopimuksia rannikkoalueiden käyttäjien kanssa, mukaan lukien ympäristösopimukset teollisuuden kanssa;

iv) käyttää taloudellisia ja verotuksellisia kannustimia; sekä

v) toimia tukeutuen alueiden kehittämisen keinoihin;

- c) kehitettävä tai pidettävä voimassa kansallista ja tarvittaessa alueellista tai paikallista lainsäädäntöä tai politiikkaa ja ohjelmia, jotka koskevat samalla sekä rannikkoalueiden meri-että maa-alueita;

d) määriteltävä erityisesti toimenpiteitä, joilla edistetään alhaalta ylöspäin eteneviä aloitteita ja yleisön osallistumista rannikkoalueiden ja niiden luonnonvarojen yhdenmukaiseen käyttöön ja hoitoon;

e) määriteltävä tarvittaessa kestävä rahoituksen lähteet rannikkoalueiden yhdenmukaisen käytön ja hoidon aloitteille sekä tutkittava, miten nykyisiä yhteisön ja kansallisen tason rahoitusjärjestelmiä voitaisiin käyttää parhaiten;

f) määriteltävä menettelyt, joilla varmistetaan rannikkoalueisiin vaikuttavan yhteisön lainsäädännön ja politiikkojen yhteensovitettu täytäntöönpano ja soveltaminen kaikilta osin, myös silloin, kun yhteisön politiikkoja tarkistetaan;

- g) luotava asianmukaiset järjestelmät rannikkoalueiden seuraamiseksi ja niitä koskevien tietojen levittämiseksi julkisuu-
teen. Näissä järjestelmissä olisi kerättävä tietoa ja toimitet-
tava sitä asianmukaisissa ja vertailukelpoisissa muodoissa
kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason päätöksenteki-
jölle yhdenntyn käytön ja hoidon helpottamiseksi. Euroo-
pan ympäristökeskuksen työ voi muun muassa tukea tätä
tarkoitusta. Tietojen olisi oltava julkisesti saatavilla asiaa
koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti ja erityisesti
ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direk-
tiivin 90/313/EY kumoamisesta annetun Euroopan parla-
mentin ja neuvoston direktiivin 2001/. . ./EY ⁽¹⁾ mukaisesti;
- h) määritettävä, kuinka asianmukaisilla kansallisilla koulutus-
ohjelmilla voidaan tukea yhdenntyn käytön ja hoidon peri-
aatteiden täytäntöönpanemista rannikkoalueilla.

V LUKU

YHTEISTYÖ

1. Jäsenvaltiot kannustavat, aloittavat tai jatkavat vuoro-
puhelua naapurimaidensa kanssa, myös saman aluemer-
een aluella sijaitsevien Euroopan unioniin kuulumattomien maiden
kanssa, jotta voidaan luoda menettelyt, joilla parannetaan yh-
teensovittamista rajat ylittävien kysymysten ratkaisemisessa.
2. Jäsenvaltiot työskentelevät lisäksi aktiivisesti yhteisön
toimielinten ja muiden rannikkoalueiden sidosryhmien kanssa,
jotta voidaan vähitellen muodostaa rannikkoalueiden yhdennt-
tyä käyttöä ja hoitoa koskeva yhteinen näkemys, ja tutkivat
tarvetta perustaa Euroopan rannikkoalueiden sidosryhmien foo-
rumi. Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava, kuinka olemassa ole-
via toimielimiä ja yleissopimuksia voitaisiin käyttää hyväksi.
3. Tässä yhteydessä jatketaan ja vahvistetaan yhteistyötä eh-
dokasmaiden kanssa.

VI LUKU

KERTOMUKSET JA TARKISTAMINEN

1. Jäsenvaltiot laativat komissiolle kertomuksen tämän suo-
situksen täytäntöönpanosta saadusta kokemuksesta viiden vuo-
den kuluttua suosituksen antamisesta.
2. Nämä kertomukset ovat julkisia, ja ne sisältävät erityisesti
seuraavat tiedot:
 - a) kansallisten arviointien tulokset;
 - b) kansallisella tasolla ehdotettu strategia tai ehdotetut strate-
giat rannikkoalueiden yhdenntyn käytön ja hoidon täytän-
töönpanemiseksi;
 - c) tiivistelmä toimista, joita on toteutettu tai joita tullaan tote-
uttamaan kansallisen strategian tai kansallisten strategioiden
täytäntöönpanemiseksi;
 - d) arviointi strategian tai strategioiden odotetuista vaikutuksista
rannikkoalueiden tilaan.
3. Komission olisi tarkasteltava uudelleen tätä suositusta
kuuden vuoden kuluessa sen antamispäivästä ja toimitettava
Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomus, johon
on tarvittaessa liitetty ehdotus uusiksi yhteisön toimiksi.

Tehty . . .

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L . . .

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

Komissio toimitti 8. syyskuuta 2000 neuvostolle ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston suositukseksi rannikkoalueiden yhdenntyn käytön ja hoidon toteuttamisesta Euroopassa. Ehdotus perustuu perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohtaan.

Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa 2.–5. heinäkuuta 2001. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 28. maaliskuuta 2001 ja alueiden komitea antoi omansa 14. helmikuuta 2001.

Näiden lausuntojen pohjalta komissio toimitti 26. syyskuuta 2001 neuvostolle muutetun ehdotuksen.

Neuvosto vahvisti 13. joulukuuta 2001 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

II. TAVOITE

Suosituksen tavoitteena on edistää rannikkoalueiden järkevää ja kestävä kehitystä ympäristön, yhteiskunnan ja talouden kannalta edistämällä yhteistoiminnallista ja yhdenntettyä lähestymistapaa rannikkoalueiden käytössä ja hoidossa.

III. YHTEISEN KANNAN ANALYYSI

1. Yleistä

Rannikkoalueiden yhdenntyn käytön ja hoidon edistämiseksi ehdotetaan, että jäsenvaltiot laativat kansallisia strategioita, jotka perustuvat suosituksessa ja siihen liittyvässä komission tiedonannossa esitettyihin periaatteisiin. Kansalliset strategiat olisi laadittava kansallisten arviointien tulosten pohjalta. Arvioinneissa tarkasteltaisiin kaikkien asiaan kuuluvien alojen osalta niitä lakeja, laitoksia ja pääasiallisia toimijoita, jotka vaikuttavat rannikkoalueiden käyttöön ja hoitoon.

Kansallisten strategioiden täytäntöönpanon olisi edistettävä rannikkoalueisiin vaikuttavien (ympäristöön liittyvien, sosiaalisten ja taloudellisten) prosessien ymmärtämistä, lisättävä asianomaisten sidosryhmien osallistumista rannikkoalueiden käyttöön ja hoitoon sekä tehostettava alakohtaisten politiikkojen, hallintojärjestelmien ja paikallistason aloitteiden asianmukaisuutta ja koordinoitua.

Ehdotuksen mukaan jäsenvaltiot laativat komissiolle kertomuksen suosituksen täytäntöönpanosta saadusta kokemuksesta viiden vuoden kuluttua suosituksen antamisesta ja komissio laatii vuotta myöhemmin arviointikertomuksen, johon on tarvittaessa liitetty ehdotus uusiksi yhteisön toimiksi.

2. Euroopan parlamentin tarkistukset

Euroopan parlamentin 41 tarkistuksesta neuvosto hyväksyi kokonaan, asiasisällön osalta tai osittain 32.

Erityisesti neuvosto

- a) hyväksyi kokonaan tarkistukset 1, 13, 22, 23 ja 40;
- b) hyväksyi tarkistukset 4 ja 7 (sulauttaen ne toisiinsa), 8, 10, 19, 25, 26, 27 ja 28 (sulauttaen ne toisiinsa) asiasisällön osalta, mutta erilaista sanamuotoa käyttäen tai tekstin eri kohdassa;
- c) hyväksyi seuraavat tarkistukset osittain:

tarkistukset 2 ja 3 rannikkoalueiden erityispiirteistä ja ongelmista: asiasisältö on sisällytetty tekstiin, mutta luettelo luontotyyppien suojeluun liittyvistä yhteisön säädöksistä (tarkistus 2) ja sulussa oleva luettelo pilaantumisen mahdollisista syistä (tarkistus 3) on jätetty pois,

tarkistus 5 eli kalastustoimintaa koskeva uusi johdanto-osan kappale: asiasisältö on sisällytetty tekstiin, mutta sanamuotoa on muutettu,

tarkistus 6 eli kasvua koskeva uusi johdanto-osan kappale on lisätty tekstiin, mutta esimerkit uhkaa aiheuttavista toimista on jätetty pois,

tarkistus 11, jossa määritellään tarvittavat toimet, on sisällytetty tekstiin lukuun ottamatta sanaa "aluksi", jota pidetään epäselvänä,

tarkistus 17 strategisesta lähetystavasta on suurelta osin sisällytetty tekstiin ja sille on annettu uusi sanamuoto, mutta viittaus "sitovaan" yhteiseen strategiaan on jätetty pois,

tarkistukset 20 ja 21 periaatteista on sulautettu ja sisällytetty tekstiin, mutta niiden sanamuotoa on muutettu suositukseen soveltumattoman sitovan kielenkäytön välttämiseksi,

tarkistukset 29 ja 38 kumppanuudesta on sisällytetty osittain yhdessä tarkistuksen 26 kanssa periaatteita käsittelevän II luvun g kohtaan,

tarkistukset 46 ja 31 arvioinnista on sisällön osalta lisätty III lukuun,

tarkistukset 33 ja 34 kansallisista strategioista on sisällön osalta lisätty IV lukuun, mutta niiden sanamuotoa on muutettu sitovan kielenkäytön välttämiseksi,

tarkistus 35 tulevasta EU:n lainsäädännöstä on sisällön osalta lisätty IV luvun 3 kohdan f alakohtaan siten, että sen sanamuoto on laajennettu kattamaan kaikki yhteisön politiikat,

tarkistus 36 tiedottamisesta yleisölle on sisällytetty tekstiin, mutta sen sanamuotoa on muutettu, jotta otetaan huomioon Euroopan ympäristökeskuksen asema ja sovellettavat maksut, joiden pitäisi olla tiedon julkisesta saatavuudesta hyväksyttävien EU:n sääntöjen mukaisia,

tarkistus 37 yleisön osallistumisesta. Tämän tarkistuksen periaate on lisätty IV luvun (kansalliset strategiat) 3 kohdan d alakohtaan,

tarkistus 43 komission arviointikertomuksesta on osittain sisällytetty tekstiin, mutta määräaika on muutettu ja sanamuodosta on tehty väljempi ottaen huomioon, että rannikkoalueiden yhdenmukainen käyttö ja hoitoa koskevaan yhteisön oikeudelliseen kehykseen sitoutumista pidetään ennenaikaisena ja suositukseen soveltumattomana;

d) komission esittämän kannan perusteella ei hyväksynyt *tarkistuksia 12, 16 ja 18*;

e) ei hyväksynyt kuutta tarkistusta (jotka komissio oli hyväksynyt kokonaan tai osittain) seuraavista syistä:

tarkistus 14, jossa lisätään viittaus Kansainväliseen merenkulkujärjestöön. Neuvosto kannatti tämän johdanto-osan kappaleen kohdalla väljempää sanamuotoa, mutta lisäsi III lukuun (kansallinen arviointi) viittauksen alueidenvälisiin järjestöihin ja V lukuun (yhteistyö) viittauksen olemassa oleviin toimielimiin ja yleissopimuksiin,

tarkistus 15, jossa lisätään viittaus vuonna 1994 annetun neuvoston päätöslauselman jälkeen ilmenneeseen rannikkoalueisiin kohdistuvan paineen lisääntymiseen. Neuvosto katsoo, että johdanto-osan 4–8 kappaleessa kuvataan jo rannikkoalueisiin kohdistuvia erilaisia paineita ja että viittaus vuoden 1994 jälkeen ilmenneisiin paineisiin ei ole tarpeellinen,

tarkistus 24, jossa lisätään II lukuun (periaatteet) viittaus rannikoiden eroosioon ja tulviin. Neuvosto katsoo, että tämän tarkistuksen sisältö on jo katettu I luvussa (strateginen lähestymistapa – katso a–d kohta). Rannikkoalueiden yhdenmukaisessa käytössä ja hoidossa noudatettavia periaatteita koskevaa II lukua ei pidetä tällaisen viittauksen asianmukaisena paikkana,

tarkistus 32 kansallisista strategioista. Tämän tarkistuksen sitovaa kielenkäyttöä ei pidetä suosituksen soveltuvana kuten ei myöskään lisäviittausta yhteisön tulevaan oikeudelliseen kehykseen. Neuvosto on lisännyt II luvun (periaatteet) g kohtaan viittauksen alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa toteutettavan kumppanuuden tarpeellisuudesta,

tarkistus 39 tarpeesta panna täytäntöön naapurimaiden kanssa tehdyt yleissopimukset. Koska V lukuun on lisätty viittaus olemassa olevien yleissopimusten käytöstä pyrittäessä saamaan aikaan rannikkoalueiden yhdenmukista käyttöä ja hoitoa koskeva yhteinen lähestymistapa, tätä lisäystä ei pidetä tarpeellisenä,

tarkistus 42 jäsenvaltioiden toteuttamasta arvioinnista, joka koskee yhteensopivuutta yhteisön lainsäädännön kanssa. Tätä tarkistusta ei ole hyväksytty, koska kyseinen tehtävä kuuluu komissiolle perustamissopimuksen valvojana.

3. Muut neuvoston tekemät muutokset

Joitain muita vähäisiä muutoksia on tehty komission ehdotuksen selventämiseksi tai yksityiskohdienten lisäämiseksi siihen (esim. I ja II luvussa strateginen lähestymistapa ja rannikkoalueiden yhdenmukista käyttöä ja hoitoa koskevat periaatteet esitetään pääpiirteittäin) tämän kuitenkin muuttamatta tekstin yleistä suuntausta.

Komissio on hyväksynyt neuvoston vahvistaman yhteisen kannan.
